

Ze znění rozhodnutí nelze vyčísti, po jaké stránce nebylo dbáno cit. ustanovení zákona, jež toliko praví, že rozšíření obvodu pomocné pokladny pro účely nemocenského pojištění povolití může ministerstvo sociální péče prozkoumajši organizační plán pojištění.

Podle povahy věci mohlo žal. ministerstvo, odvolávajíc udělené povolení, míti na mysli toliko, že nebyl tehdy vůbec nebo řádně prozkoumán organizační plán pojištění, jak jemu zákon za povinnost ukládá. Leč okolnost, že žal. úřad učiniti tak opomenul, zejména pak jej nezkoumal tak důkladně, jak jej podle pozdějšího mínění svého zkoumati měl, nemůže o sobě činiti udělené povolení aktem zmatečným. Ukládá-li zákon ministerstvu sociální péče povinnost, aby — nežli udělí povolení — prozkoumalo organizační plán, dává mu tím pouhé poučení, ostatně zcela samozřejmé, čeho má dbáti, nežli se odhodlá povolení udělit. Nelze však z poučení toho nikterak vyvoditi, že by porušení předpisu toho úřadem samým činilo udělené povolení neplatným a opravňovalo úřad, jenž povinností svým řádně nevyhověl, je odvolati. K tomu bylo by se zřetelem ke zmíněné zásadě ochrany nabytých práv a právní jistoty vůbec zapotřebí výslovného předpisu zákona, jehož však není.

Pokud při ústním veřejném líčení zástupce žal. úřadu v souhlase s odvodním spisem dovolával se toho, že nař. rozhodnutím povolení bylo toliko dočasně odvoláno, a z toho dovozoval, že vzhledem k přechodné povaze nař. rozhodnutí nebylo porušeno subjektivní právo pokladny, jest k tomu podotknouti, že tento výklad je v rozporu s obsahem nař. rozhodnutí, které zmíněné povolení bez časového omezení prostě odvolává; ostatně i dočasné zastavení výkonu v mezích oprávnění jednou nabytého bylo, by zasažením do nabytých subjektivních práv.

Z těchto úvah dospěl nss ke zrušení nař. rozhodnutí podle § 7 zák. ze dne 22. října 1875 č. 36 ř. z. z r. 1876.

Č. 1575.

Dohled k obcím: * Z práva finanční komise kontrolovatí veškeré obecní hospodářství (§ 9 fin. nov. obecní) plyne její oprávnění nahlížeti do veškerých spisů obecních, tedy i do spisů městské rady, pokud se týkají obecního hospodářství.

(Nález ze dne 16. října 1922 č. 7336.)

V ě c: Finanční komise obce hlavního města Olomouce proti zemskému výboru moravskému v Brně o nahlédnutí do spisů obce.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Žádosti finanční komise hlavního města Olomouce, aby jí byly předloženy spisy o usnesení městské rady v Olomouci, týkajícím se propůjčení stěn městského domu k vyvěšení reklamních skříní za roční plat uznávací, nevyhověla městská rada v Olomouci.

Stížnost do toho podanou zemský výbor moravský nař. rozhodnutím zamítl jako nepřipustnou.

O stížnosti nss-u podané uvažoval tento soud takto:

Nař. rozhodnutí odmítlo žádost st-lky za předložení spisů jako nepřipustnou, ale z důvodů jemu připojených vychází na jevo, že zamítlo žádost tu jako bezdůvodnou, vycházejíc z právního náhledu, že finanční komise obecní má jen tenkrát právo nahlížeti do spisů obce, má-li také právo podati stížnost do toho kterého usnesení obce.

Nss má však za to, že otázku, má-li finanční komise právo na předložení spisů, dlužno řešiti bez zřetele na to, zda v konkrétním případě finanční komise má právo stížnosti či nikoliv. Zákon zřídil finanční komisi jako zvláštní orgán nadaný právem kontrolovati veškeré hospodářství obecní (§ 9, odst. 3 fin. nov.).

Staví-li takto zákon veškeré obecní hospodářství pod dozor a kontrolu finanční komise, leží zajisté v jeho intenci, aby finanční komisi bylo umožněno kontrolu tu vykonávati a jedním z hlavních prostředků k výkonu tohoto práva jest nezbytně oprávnění nahlížeti do spisů obce, pokud se odnášejí k obecnímu hospodářství. Zákon neposkytuje žádné opory pro náhled, že právo kontroly obecního hospodářství a tedy i oprávnění z něho nutně plynoucí, t. j. oprávnění nahlížeti do spisů, hospodářství obecního se týkajících, má býti obmezeno jen na případy, ve kterých finanční komisi přísluší právo se odvolati, tedy na případy, kde dozorčí právo obecní komise je posíleno zvláště vydatným prostředkem, který z pojmu dohledu o sobě by se nepodával. Žal. úřad ve svém rozhodnutí sám uznává, že opatření městské rady, o které tu jde, jest rázu finančně hospodářského a odporuje tedy zákonu, když přes to odepřel finanční komisi nárok na nahlédnutí do spisů tohoto opatření se týkajících.

Opačný náhled žal. úřadu nesrovnává se tudíž se zákonem, pročež bylo nař. rozhodnutí zrušiti po rozumu § 7 zák. ze dne 22. října 1875 č. 36 ř. z. z r. 1876.

Č. 1576.

Vývozní povolení: Poplatek za vývozní povolení či kauce ke krytí poplatků, jež budou vyměřeny?

(Nález ze dne 16. října 1922 č. 9434.)

Věc: Josef C. v O. proti úřadu pro zahraniční obchod o vrácení kauce.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Nař. rozhodnutím byla zamítnuta žádost st-lova, aby mu byla vrácena kauce 1000 K, kterou složil na poplatek za vydání povolení k vývozu ze dne 1. března 1920 č. — a — proto, že preklusivní lhůta byla překročena.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss takto:

Povolení k vývozu vydala komise pro zahraniční obchod svojí expositurou v Moravské Ostravě ve smyslu nařízení vlády rep. čsl. ze dne 28. listopadu 1919 č. 645 sb. z. a n. Podle § 9 t. nař. hradí se správní výlohy této komise manipulačními poplatky, jichž vyši určuje správní výbor (§ 4), a jichž přebytek plyne do státního fondu. Není sporno, že při vydání těchto dvou povolení k vývozu složil st-l za každé peníz 500 K, dohromady tedy 1000 K. Spor jde jen o to, zdali tato částka byla zapla-